

Plenum

Torsdag 19.4.2018 kl. 16.01—20.42

2.2. Muntlig fråga om ett svagare uppsägningskydd (Matti Semi vänst)

Muntligt spörsmål MFT 51/2018 rd

Muntlig frågestund

Andre vice talman Tuula Haatainen: Vi har också fler frågor gällande detta ämne på kommande: till följande går ordet till ledamot Semi.

Debatt

16.13 **Matti Semi vas:** Arvoisa rouva puhemies! Hallitus on taas kerran kaatamassa jääkylmää vettä suomalaisten työntekijöiden niskaan. Jos mietitään lomarahaleikkauksia ja työajan pidennyksiä, niin niitten päälle on tulossa tämä työsopimuslain heikennys. Kehysriihessä te päätitte kohdistaa nimenomaan nuoriin tämän irtisanomissuojan heikennyksen. Tämä koskee lähes puolta miljoonaa palkansaajaa. Näiden ulospotkimista te haluatte nyt helpottaa, siltä se näyttää.

Tällä hetkellä monessa kodissa mietitään, kuinka tullaan pärjäämään ja kuinka selviydytään arjen ja asumisen kuluista, mikäli työpaikka lähtee. Eikä tilanne ole tälläkään hetkellä hyvä, kun yhä useampi on pätkätöissä ja alityöllistetty. Kysynkin hallitukselta: Onko työntekijöiden aseman jatkuva heikentäminen ja epävarmuuden lietsominen oikea tie, jolla haluatte jatkaa? Tälläkö te luotte uskoa näihin nuoriin työntekijöihin, jotka haluavat tehdä töitä?

16.14 **Työministeri Jari Lindström** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Me haluamme, että ihmiset pääsevät töihin, oli kyse sitten nuorista, ikääntyneistä tai keistä tahansa, jotka ovat työmarkkinoiden käytettävissä. Se on tietysti ilmiselvää, että silloin kun on oppositiossa, niin sitä lukee valikoiden kaikkea sitä, mitä hallitus on päättänyt, ja unohtaa sen, mitä positiivista hallitus on myös päättänyt. Jos te tutustuisitte irtisanomissuojakeskustelussa siihen, mitä me olemme tehneet päätöksenä yhteistoimintalain uudistamistarpeiden selvittämisessä, niin tässä selvitystyössä on haettu tasapainoa siinä, että jos yksilöperusteiseen henkilön irtisanomiseen etsitään sitä höllentämistä, niin tasapainon vuoksi katsotaan se toinen puoli, kollektiivisen irtisanomisen puolelta, löytyykö sieltä mahdollisuutta tiukentaa. Kun te sanotte, että me emme puolusta työntekijää, niin väitän, että me olemme hallitus, joka puolustaa työntekijöitä sillä tavalla, että ihmiset pääsevät töihin.

16.15 **Li Andersson vas** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Nuorisotyöttömyyden syy ei ole työmarkkinajousten puute, koska niitä joustoja on jo. Nuoret aikuiset työskentelevät nollatuntisopimuksilla, nuoret aikuiset työskentelevät määräaikaisilla sopimuksilla, nuoret aikuiset työskentelevät sijaisuuksissa ja työskentelevät itsensätyöllistäjinä.

Punkt i protokollet PR 38/2018 rd

Sen sijaan tämän hallituksen päätöksen viesti nuorille suomalaisille on ensinnäkin se, että ei ymmärretä nuorten työmarkkinatodellisuutta ja arjen todellisuutta, ja toiseksi, ettei välitetä siitä, että epävarmuus vielä kasvaa entuudestaan. [Ben Zyskowicz: Ei, kun se on teidän viesti! — Välihuutoja kokoomuksen ryhmästä] Ministeri Lindström, te viittasitte aikaisemmin pitkäaikaistyöttömien perusteettomiin ptkätyösuhteisiin. Olisiko teidän mielestänne ollut reilua tuoda ikäraja tähänkin päätökseen? Ja mihin se sitten vedettäisiin — että esimerkiksi keski-ikäen ylittäneiden pitkäaikaistyöttömien kohdalla sitten sallittaisiin tämänkaltaisia perusteettomia ptkätyösuhteita? Siihenhän tämä vertautuu.

16.16 Työministeri Jari Lindström (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Väite, että me emme ymmärrä nuorten työmarkkina-asemaa, on minun mielestäni käsittämätön. Jos me teemme sellaisia toimenpiteitä, joiden tavoite on saada nuoret työelämään, niin kyllähän se nyt on parasta lääkettä nuorille ja kaikille. Tässä olen koettanut rautalangasta nyt vääntää, että eihän tämä lainsäädäntö voi olla mitään holtitonta, ja tämä täytyy katsoa näitten reunaehtojen mukaan, minkälainen se sääntely sitten on. Vai oletteko sitä mieltä, että pitkäaikaistyöttömille ei pitäisi räätälöidä jotain erityisratkaisua? Sekin menee läpi perustuslaillisesta tarkastelusta vain sen takia, jos siellä on työllisyysperuste. [Vasemmalta: Ei ole ikärajaa!] — Ei ole ikärajaa, mutta tässä tapauksessa me haemme sitä, löytyykö täältä sellainen ratkaisu, jolla työllistyisi tämä ikäryhmä, joka ei työllistyy tällä hetkellä niin hyvin kuin kaikki muut. Se on se, mitä me tässä haemme.

16.17 Paavo Arhinmäki vas (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Istun aivan tässä työministeri Lindströmin vieressä, ja sen hyvä puoli on ainakin se, että kun Lindström vastasi ensimmäiseen, edustaja Semin esittämään kysymykseen, niin näin selvästi, että teidän korvanne heiluivat, kun sanoitte, että hallitus puolustaa työntekijöiden asemaa. [Oikealta: Oijoi!] Miten voi sanoa, että työntekijöiden asemaa puolustetaan silloin, kun irtisanomissuojaa heikennetään? [Markku Rossi: On käsi taskussa! — Naurua] Kuka uskalttaa puolustaa? Te olette itse toiminut myös ammattiyhdistystoiminnassa, aikoinaan olette ollut vielä työntekijöiden puolella. Olisitteko uskaltanut puolustaa reiluja työehtoja? Kuka uskaltaa puuttua epäkohtiin työpaikalla, jos samaan aikaan tiedetään, että hallitus on käytännössä vienyt oikeuden työntekijöiltä reilusti puolustaa toisia työntekijöitä ja työehtoja, koska pelkona on se, että irtisanotaan, ja pelkona on se, että sen jälkeen seuraavaksi pankki irtisanoo asuntolainat ja ollaan mieron tiellä?

16.18 Työministeri Jari Lindström (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! En kyllä löytänyt kysymystä, mutta teippaan korvat välittömästi kiinni, etteivät ne heilu, [Naurua] kun vastaan kysymykseenne reiluista työehdoista.

Kun täällä edustaja Andersson nosti nämä nollatuntisopimukset, jotka koettiin epäreiluinä, niin mikä oli se hallitus, joka toi nollatuntisopimukset tänne eduskuntaan, lupasi pelisäännöt ja teki ne? [Paavo Arhinmäki: Se oli kansalaisaloite!] Hetkinen, se oli tämä hallitus. Me toimimme sen, ja nyt se on täällä eduskunnassa. [Välihuutoja] — Kansalaisaloite on ilman muuta, totta kai sekin on, mutta hallitus on tämän tuonut tänne eduskuntaan. Hallitus on päättänyt, että tämä viedään eteenpäin, kuten luvattiin. — Jos te puhutte siitä, että me emme kunnioita työehtoja, niin minäpä pikkusen mietin, että mikähän hallitus se mahtaa olla, joka ei ole niitä nollatuntisopimuksia tuonut eduskuntaan. [Paavo Arhinmäki: Te ette vastannut millään tavalla kysymykseen!]

Punkt i protokollet PR 38/2018 rd

16.19 **Heli Järvinen vihr** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Olen ymmärtänyt, että jaamme huolen nuoristamme yhteisesti tässä salissa. Totuus on se, että yhä suurempi osa nuorista on asunnottomia, suurempi osa syrjäytyneitä, suurempi osa yksin eläviä. Nuoret eivät uskalla perustaa perhettä. He eivät uskalla perustaa sitä elämän epävarmuuden takia. Heille ei kerry enää eläkettä. Itse asiassa olemme aika historiallisessa ajankohdassa sen takia, että ensimmäistä kertaa meillä on nuorten joukko, joiden tulevaisuus näyttää huonommalta ja epävarmemmalta kuin heidän vanhempiansa. Aina tähän asti nuorille on voitu luvata jotakin parempaa. Ja siksi kysymme: miksi te haluatte vastata tähän huutoon heikentämällä nuorten työmarkkina-asemaa, työsuhdeturvaa ettekä esimerkiksi lähde tekemään perhevapaiden uudistusta, joka olisi pitkäjänteinen ratkaisu ja toisi pysyvemmän ratkaisun siihen, että meidän nuortemme tulevaisuus näyttäisi paremmalta?

16.20 **Työministeri Jari Lindström** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Koetan parhaani mukaan rauhallisesti vastata, ilman että korvat heiluvat.

Nuorten tulevaisuus näyttää heikommalta, ja sen vuoksi nimenomaan me koetamme etsiä ratkaisua siihen, että työllistämiskynnys tämän ryhmän osalta myös paranisi. Tässä ei ole mikään tarkoitus polkea nuorten oikeuksia vaan saada nuoret työelämään. Me tiedämme tämän niin sanotun NEET-ministeriryhmän kautta, että meillä on paljon nuoria, jotka ovat tippuneet kokonaan tämän yhteiskunnan ulkopuolelle. He vaativat myös erityisiä toimenpiteitä. Jos koetaan, että nämä toimet ovat jollain lailla sorsivia ja näin pois päin, niin minä kiistan sen. Me etsimme tasapainoisen kokonaisuuden, jotta nämä ihmiset pääsisivät työelämään.

16.21 **Touko Aalto vihr** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Se palaute, jonka olen saanut tästä työehtojen heikentämisestä, kuuluu kutakuinkin seuraavasti: Ettekö te eduskunnassa ymmärrä, että alle kolmekymppisten sukupolvi on se sukupolvi, joka syntyi lama-Suomeen? Kun tämä sukupolvi alkoi itsenäistymään, muuttamaan pois kotoa, iski vuoden 2008 talouskriisi. Nyt kun tämä sukupolvi on ensimmäistä kertaa hankkimassa vakituista työsuhdetta, hankkimassa asuntoa, miettimässä perhettä, niin miten tämä arjen tulevaisuus, luottamus yhteiskuntaan, ylipäätään usko siihen, että huomenna on paremmin, toteutuu, jos yksi ikäryhmä asetetaan ikään kuin alempaan kastiin työelämäkysymyksissä?

Miten te, ministeri Lindström, vastaatte näitten nuorten huoliin siitä, miten muun muassa estetään se, ettei synny tämmöistä loputonta ketjutusta näitten nuorten suhteen? Miten estetään tämmöinen loputon työelämälimbo, jossa kolme kuukautta ollaan työttömänä, päästään määräaikaiseen työsuhteeseen, taas kolme kuukautta työttömänä, [Puhemies koputtaa] ja taas määräaikaiseen suhteeseen. [Puhemies: Aika!] Miten tämä lisää, ministeri Lindström... [Puhemies keskeyttää puheenvuoron puheajan ylityttyä]

16.22 **Työministeri Jari Lindström** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Jotenkin itse haluaisin uskoa niin, että se, että se nuori ylipäätään pääsee töihin, on sitä, että hänelle tulee sitä uskoa siihen tulevaisuuteen. Monesti se määräaikainen työsuhde voi olla portti sitten siihen vakituisempaan työsuhteeseen, ja sitähan me tässä nyt haemme.

Se on ilman muuta selvää, että minulla itsellenikin on kokemusta määräaikaisesta työsuhteesta. Minulla on kokemusta irtisanomisesta, olen ollut niitten kohde, joten väitän tietäväni, mistä puhun, ja kyllä minä nyt sanon näin, että pakko on jotakin yrittää ja tehdä avauksia sen suhteen, jos meillä kerran on vaikka pitkäaikaistyöttömiä niin paljon. Tois-

Punkt i protokollet PR 38/2018 rd

tan: Eikö se ole oikein, että heihin kohdistetaan erityisiä toimenpiteitä? Jos on tällöinen ryhmä, nuorten ryhmä, joka ei työllisty niin hyvin kuin muut, niin eikö silloin ole oikein miettiä heille erityisiä toimenpiteitä?

16.23 Leena Meri ps (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Meillä oli eilen keskustelussa kasvupalvelulaki, ja tuossa edustaja Heinäluoma puhui siitä, että ministeri Lindström jää historiaan lopettamalla julkiset työvoimapalvelut. Totesitte siitä edestä, että pitää paikkansa — se varmaan löytyy välihuudoista.

Nyt kerroitte, että on olemassa työllisyysperuste ja hallitus on löytänyt sen. Haluan nyt kuulla perustelut sille, mistä te olette löytäneet tämän 30 vuotta. Kerroitte, että olette myös tarkastelleet perustuslainmukaisuuden. Odotan mielenkiinnolla perustuslakivaliokunnan jäsenenä sitä perustelua, miten te kerrotte tämän perustelun tästä tietystä iästä, että te asettatte nuoret eriarvoiseen asemaan. Teillä on tästä asiasta näyttöä, ja toivon, että sen lainsäädännön taso on parempaa kuin mitä meillä nyt perustuslakivaliokunnassa on. Nimitäin siellä on todella paljon ongelmia esimerkiksi näissä sote-paketeissa, ja jos se sitä tasoa on, niin huhheijaa.

16.24 Työministeri Jari Lindström (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kysymystä en löytänyt, mutta väitteitä sitäkin enemmän.

Mitä pidempiaikaiseksi se nuoren työttömyys venyy, sitä vaikeampaa nuorelle on löytää työtä ja sitä enemmän syrjäytymisen riski kasvaa. Kolme kuukautta on se aika, jonka yli kun mennään, niin silloin se pitkäaikaistyöttömyyden riski kasvaa. 25—29-vuotiaista miehistä oli vielä vuosituhannen alussa lähes 90 prosenttia työvoimaan kuuluvia. Vuonna 17 tämä luku oli pudonnut lähelle 85:tä prosenttia. 24—29-vuotiaitten miesten työllisyysaste on laskenut vuoden 2000 noin 81 prosentista 77 prosenttiin vuonna 17. Naisten työllisyysaste oli vuonna 2000 noin 66 prosenttia ja 70 prosenttia vuonna 17. Naisilla oli siis korkeampi. Jotain täytyy tehdä, koska tilastot näyttävät, että näin on fakta. Siksi me olemme tähän ryhmään puuttuneet tällä tavalla.

16.25 Juho Eerola ps (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Ministeri Lindström, kysyisin: Minkälaista näyttöä on siitä, että tämä työnantajan työllistämiskynnys, niin kuin sanoitte, olisi vastaavanlaisen toimenpiteen seurauksena missään maassa parantunut? Minkälaista tutkimusta kansainvälisesti tästä aiheesta on, ja onko tätä samaa kokeiltu missään muualla?

Sitten lopuksi: Muistan hyvin, kun muutama vuosi sitten vietettiin teidän 50-vuotissyntymäpäiviänne. Mukavat olivat kinkarit, [Naurua] mutta joskus olette, aikanaan, ollut myös alle 30-vuotias, silloin kun siellä Voikkaan tehtaalla aloititte. Miltä teistä itsestänne tällainen lainsäädäntö olisi silloin tuntunut?

16.26 Työministeri Jari Lindström (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kiitos edustaja Eerolalle, ruvetaan muistelevaan vanhoja. Miltä olisi tuntunut? Todennäköisesti olisin haukkunut kaikki nämä esitykset pystyyn, [Naurua] jos rehellisen vastauksen haluatte. Mutta nyt olenkin lähes 53-vuotias ja viisaampi kuin silloin kolmekymppisenä. [Naurua] Olisin varmaan silloinkin toivonut, että minun eteeni, jos olisin työttömäksi silloin joutunut, olisi tehty asioita. Ja itse — nyt puhun tietenkin vain itsestäni — olen aina ollut

Punkt i protokollet PR 38/2018 rd

aktiivinen, olen kouluttautunut uuteen ammattiin enkä ole tarvinnut siihen niin sanotusti potkimista, koska huomasin, että vanhalle ammatille ei ole enää kysyntää.

Palaute kentältä on semmoista, että pienet yrittäjät kertovat siitä, että työllistämisen kynnys, riski työllistää on pienissä yrityksissä paljon suurempi kuin isoissa. Sen takia me haluamme puuttua myös siihen, että palkattaisiin näitä ihmisiä. Nyt meni jo kysymyksen ohi suun, [Puhemies koputtaa] kun tässä muisteltiin vanhoja. [Naurua — Puhemies: Aikakin meni jo ohi, ministeri!]

16.27 Lauri Ihalainen sd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Minäkin olen saanut paljon koskettavia palautteita ihmisiltä, jotka kokevat, että heidän työsuhteturvaansa ja työttömyyden aikaista toimeentuloturvaansa on heikennetty. Ihmiset kokevat kokemusmaailmassaan arvottomuutta, turvattomuutta, tarpeettomuutta ja sitä, että heihin ei luoteta. Ne ovat huonoja kokemuksia eriarvoisuudesta. Ennen kaikkea tämä alle 20 työntekijän yritysten irtisanomisturvan heikentäminen puhuttaa paljon.

Kun pitää olla sitten rakentavia vaihtoehtoja, niin tälle työttömyysturvan ja työsuhteturvan heikentämiselle on vaihtoehto, ja se on se, että pitää tukea pk-yritysten työllistämisedellytyksiä ja madaltaa kynnystä. Meillä on kolme esitystä: otetaan käyttöön työllistämiseteli, 700 euroa, ensimmäisen työntekijän palkkaamista helpotetaan 20 000 euron korvauksella [Puhemies: Kysymys!] ja arvonlisäveron alarajaa nostetaan. Eivätkö nämä olisi olleet fiksumpia keinoja kuin [Puhemies koputtaa] ihmisten [Puhemies: Aika!] työttömyysturvan heikentäminen? [Jukka Gustafsson: Puolueilla on eroja!]

16.29 Työministeri Jari Lindström (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Edustaja Ihalaisen, tai sosiaalidemokraattien, ideat ovat ihan varteenotettavia, ja varmaan tämänsälsätoisia itsekkin teimme silloin, kun olimme viime vaalikaudella oppositiossa. [Välihuutoja vasemmalta] Totta kai luemme ja tutustumme näihin esityksiin, mutta nyt hallitus on tehnyt tällaiset päätökset, ja näitten tavoitteena on se, että ihmisten työllistämisen kynnys alenisi ja että ihmiset saisivat töitä. Ja tämän toistamista voidaan tietysti jatkaa loputtomiin. [Ilkka Kanerva: No nyt eteenpäin!]

16.29 Hannakaisa Heikkinen kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Tästä keskustelusta nähdään, että demarit ja vasemmistoliitto ovat rakastuneet rakenteisiin, kun nyt pitäisi kuunnella, mitä nuoret itse tarvitsevat ja haluavat.

Kaikista eniten syrjässä olevat nuoret eivät ole edes työttömyystilastoissa. Sosiaali- ja terveysvaliokunnalla oli tänä aamuna seminaari täällä eduskunnassa aiheena ”Järjestöt lasten ja nuorten tukena”. Siellä Icehearts, Me-säätiö ja Ohjaamoiden psykososiaalinen tuki muun muassa kertoivat siitä upeasta työstä, mitä he kentällä tekevät. Suora lainaus tuosta keskustelusta siitä, mitä nuoret haluavat: ”Antakaa meille edes pieniä työkokemuksia.” Se oli tärkeintä, mitä nämä syrjässä olevat nuoret halusivat. Tuolla tuli ilmi, että ei välttämättä tarvita edes uutta rahaa vaan uudenlaista tekemistä, hyvien käytänteiden leviämistä, tietoperusteista toimintaa näitten syrjäytyneitten nuorten kanssa. He toivoivat, että vakuuttavia menetelmiä pitää saada juurrutettua. Kysynkin arvoisalta ministeri Saarikolta: mitä teemme, jotta maakunnissa tämä järjestöjen arvokas työ jatkuu ja voi entistä paremmin myös [Puhemies: Aika!] maakunta- ja sote-uudistuksen jälkeen?

Punkt i protokollet PR 38/2018 rd

16.31 Perhe- ja peruspalveluministeri Annika Saarikko (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kohderyhmä nuoret, alle 30-vuotiaat, pitää sisällään yhtä monta tarinaa ja elämäntilannetta kuin heitä on. On eri asia puhua peruskoulunsa päättäneestä, vaille koulutusta jäävästä ja monin tavoin syrjäytymisvaarassa olevasta ihmisestä kuin akateemisesti koulutetusta, työtä etsivästä vajaasta kolmekymppisestä.

Mutta tässä keskustelussa ja kysymyksessä viitattiin varmasti erityisesti niihin vielä työuran aivan alkutaipaleella oleviin, joiden osalta olemme havainneet, että viime vaalikaudella aloitettu hyvä nuorten yhteiskuntatakuu ei sellaisenaan vielä pure työ- tai koulutusta paikkojen löytymisenä, vaan me tarvitsemme nuorille psykososiaalista tukea. Me olemme kohdentaneet tätä toimintaa varten kokonaisen Ohjaamo-järjestelmän löytämään nuorille väyliä työelämään ja koulutukseen ja vahvistaneet tätä nyt psykososiaalisella tuella, jossa on kysytty nuorilta itseltään näkemyksiä. Ja vastaus on aina sama: tarvitaan turvallisia aikuisia, rinnalla kulkijoita.

16.32 Timo Heinonen kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Talous kasvaa, tähän maahan syntyy uusia työpaikkoja, ja työttömyys helpottaa, mutta tällä hetkellä itse asiassa monin paikoin kasvun esteenä alkaa olla se, että meillä ei ole osaavaa työvoimaa eli työpaikat ja työntekijät eivät kohta. Kainuussa, Satakunnassa ja Lapissa on itse asiassa suurimpia rekrytointiongelmia. Meillä on myös 620 000 ihmistä vain peruskoulun varassa. Heidän työllisyysasteensa on vain noin 40 prosenttia. Kysyisin opetusministeri Grahn-Laasoselta: minkälaisia toimia olette hallituksessa pohtineet, että saisimme myös näitä nuoria työnsyrjään kiinni?

16.33 Opetusministeri Sanni Grahn-Laasonen (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kun puhutaan nuorista ja tulevaisuuden epävarmuudesta, niin meillä aikuisilla on iso vastuu siinä, miten siitä tulevaisuudesta nuorille puhutaan ja millaisia mahdollisuuksia rakennetaan. Sen takia ajattelen itse vahvasti niin, että sekä koulutus että se, että yhä useammalle nuorelle avautuu mahdollisuus työhön, on ihan parasta lääkettä epävarmuuteen, ja siihen hallitus pyrkii. Meillä alkaa siitä myöskin olla näyttöjä, nimittäin tällä hetkellä Suomessa talous kasvaa ja työtä on yhä useammalle, ja nyt on tärkeätä, että nuoret pääsevät myöskin mukaan ja ettei yksikään nuori putoaisi, ja tässä meillä on paljon tehtävää.

Koulutusjärjestelmässä tehdään tällä hetkellä uudistuksia kaikilla askelilla, lähtien varhaiskasvatuksesta, joka on vaikuttavaa syrjäytymisen ehkäisyä pitkällä tähtäimellä. Samoin tämä osaavan työvoiman saatavuusongelma on tunnistettu. Hallitus teki isot ratkaisut viime viikolla: 54 miljoonaa euroa, ja tänä vuonna vielä käynnistetään osaavan työvoiman saatavuuden turvaamiseksi erilaisia uudenlaisia muuntokoulutus- ja muita ratkaisuja, ja paljon paljon muuta.

16.34 Antti Lindtman sd (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kun tätä keskustelua on kuunnellut, niin hallituksen logiikka tuntuu olevan se, että ainoa, mikä työttömyyteen tepsii, on heikommat työehdot. Jos on ryhmiä, joiden on vaikeata työllistyä, vaikkapa ikääntyneet, maahanmuuttajataustaiset, nuorten lasten äidit, niin onko niin, että heillekin seuraava keino on heikommat työehdot, tai laitetaanko vaikka Itä-Suomeen, jossa on korkeampi työttömyys, jatkossa perusteettomat pätkätyöt vapaiksi?

Hallitus yrittää perustella, että tämä olisi ikään kuin nuorten etu. No, oletteko te kuulleet niitä kommentteja, joita nuoret ja nuorisojärjestöt ovat esittäneet? Eräskin totesi, että tätä

Punkt i protokollet PR 38/2018 rd

linjausta en sulata, nuorten pitää olla myös työmarkkinoilla yhdenvertaisessa asemassa kaikkien muiden kanssa. Samaan aikaan kun ollaan huolissaan syntyvyydestä, lisätään nuorten epävarmuutta työelämässä. Näin totesi pääministeripuolueen oman nuorisjärjestön puheenjohtaja Suvi Mäkeläinen. Arvoisa pääministeri, nyt kun teidän omatkin nuoret ovat olleet tyrmistyneitä, niin kysyn nyt vielä kerran, [Puhemies: Aika!] voisitteko harkita, että unohtaisitte tämän esityksen.

16.35 Pääministeri Juha Sipilä (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! 90 000 ihmistä on saanut töitä tämän hallituksen toimilla ja sillä kasvulla, mikä on saatu aikaiseksi. Nyt meidän pitää jatkaa niitä täsmätoimia siinä, miten päästään sille seuraavalle tasolle, 75 prosenttiin, työllisyysasteessa ja miten me saamme ratkaistua niitä ongelmakohtia, mitä meillä vielä täällä on, ja yksi näistä ongelmakohdista on nuorisotyöttömyys. Se ei ole parantunut niin nopeasti kuin haluaisimme. Juuri tähän kohtaan me olemme tehneet näitä täsmätoimia. Tämä on yksi niistä toimista, mikä on tehty. Pitää muistaa, että tämä toimi kohdistuu niihin nuoriin, jotka ovat olleet kolme kuukautta tai yli työttöminä ja ovat, niin kuin työministeri kertoi, siinä riskirajalla, että heidän työttömyytensä kääntyy pitkäaikaistyöttömyydeksi ja kääntyy toivottomuudeksi ja ehkä sitten on alku myöskin syrjäytymiskehitykselle. [Puhemies: Aika!] Sen takia hallitus tekee tämän ratkaisun.

Frågan slutbehandlad.